

Közösségi alkalmaink a héten

Hétfőn	15.00 Nyugdíjas klub
	17.00 Bibliaóra
Szerda	18.30 Felnőtt katekézis
Pénteken	18.00 Gimnazisták ifjúsági csoportja

Hirdetések

1. A mai vasárnapon van a **papi és szerzetesi hivatások világnapja**.
2. **Április 22-én, jövő pénteken 17 órától** várjuk az elsőáldozásra készülő gyerekek szüleit a templomba.
3. Ferenc pápa meghirdetésére **április 24-én**, vagyis jövő hét vasárnap, országos **gyűjtést** szervezünk az **ukrajnai rászorulóknak** támogatására.
4. **A szentmise általános rendelkezései szerint a mise kezdetétől (bevezető ének, kereszttetés, Uram irgalmazz, Dicsőség) egészen a Könyörgés végéig állva maradnak a hívek a papsággal együtt.**
Legutóbbi körlevelében erre **kér bennünket Miklós püspök atyánk**, hogy az egyházmegye minden templomában ügyeljünk ennek a gyakorlatban való megtartására.
5. Jövő hét **szombaton lesz a Tiszamenti Ifjúsági Találkozó**, amelyre szeretettel hívjuk az gyerekeket 5. osztálytól felfelé. A gyülekező 9 órától kezdődik a Katolikus Iskolában, s a program a hirdetőtáblán olvasható.
6. **Április 30-tól, vagyis két hét múlva szombattól** áttérünk a nyári miserendre. A változás **csak az esti szentmiséket érinti**, a reggeliek változatlanok maradnak. A Széchenyi úti kápolnában 17 órától 18 órára, a templomban 18 órától 19 órára fognak módosulni.

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2016. április 17. IX. évf. 16. szám

CEGLÉDI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. +36-53-311-140

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

Húsvét IV. vasárnapja

Abban az időben Jézus ezt mondta tanítványainak: „Juhaim hallgatnak szavamra. Ismerem őket, és ők követnek engem. Örök életet adok nekik, nem vesznek el soha, és senki nem ragadja ki őket kezemből. Atyám, aki nekem adta őket, nagyobb mindenkinél: Atyám kezéből nem ragadhat ki senki semmit. Én és az Atya egy vagyunk.”

Ferenc pápa üzenete a hivatások világnapja alkalmából

Minden keresztény hivatás gyökerénél megtalálható a hit megtapasztalásának ez az alapvető mozzanata: hinni azt jelenti, hogy kilépünk saját magunkból, énünk kényelmességéből és rugalmatlanságából, hogy életünk középpontja Jézus Krisztus legyen. Ábrahám nyomdokain elhagyjuk saját földünket, bizalommal útra kelünk abban a tudatban, hogy Isten megmutatja számunkra az utat az új föld felé. Ez a „kilépés” nem azt jelenti, hogy megvetjük saját életünket, érzéseinket, emberségünket. Éppen ellenkezőleg: aki Krisztus nyomdokain járja az utat, az élet bőségét találja meg, miközben önmagát teljesen Isten és az Ő országa szolgálatába állítja. Jézus mondja: „Aki nevemért elhagyja otthonát, testvéreit, nővéreit, apját, anyját, feleségét,

gyermekét vagy a földjét, százannyit kap, s az örök élet lesz az öröksége” (Mt 19,29). Mindennek legmélyebb gyökere a szeretetben van. Valóban, a keresztény hivatás elsősorban szeretetli meghívás, amely vonzza az embert, és az önmagán való túllépésre, az önközpontúságból való kilépésre ösztönzi, amely egy „állandó kivonulás a magába zárkozó énből önmaga elajándékozásának szabadsága felé, s éppen ezáltal önmaga megtalálása, sőt Isten felfedezése felé” (XVI. Benedek, *Deus Caritas est* kezdetű enciklika, 6).

A kivonulás megtapasztalása a keresztény élet paradigmája, különösen azok esetében, akik az evangélium szolgálatára sajátosan átadott hivatásban élnek. Ez a megtérés és átalakulás folyamatosan megújuló alapállása, az úton maradása, a halálból az életre történő átmeneté, ahogyan azt az egész liturgiában ünnepeljük: ez a húsvét dinamizmusa. Végül is Ábrahám meghívásától Mózeséig, Izrael pusztai vándorlásától a próféták által hirdetett megtérésig, egészen Jézus missziós útjáig, amelynek csúcspontja halála és feltámadása, a meghívás mindig Isten cselekedete, amellyel arra indít, hogy kilépjünk kezdeti állapotunkból, megszabadít a rabszolgaság minden fajtájából, kiragad a megszokásokból és a közönyösségből, és elindít az öröm felé, amelyet az Istennel és a testvérekkel való közösség jelent. Az Isten hívására adott válasz tehát nem egyéb, mint hogy engedjük kivezetni magunkat Ő általa a hamis biztonságérzetből, hogy útra keljünk Jézus Krisztus felé, aki életünknek és boldogságunknak kezdő- és végpontja is egyben.

A kivonulásnak ez a mozzanata nemcsak a meghívott egyénre vonatkozik, hanem az egész egyház missziós és evangelizációs tevékenységére is. Az egyház annyira hű ténylegesen Mesteréhez, amilyen mértékben „kivonul”, nem aggódik önmaga, struktúrái és eredményei miatt, hanem képes nekiindulni, megmozdulni, találkozni Isten gyermekeivel azok valós

élethelyzetében és együtt tud érezni (szenvedni) velük sebeik miatt. Maga Isten is kilép önmagából a Szentháromság szeretetdinamikájában, meghallja népének nyomorúságát, és fellép, hogy megszabadítsa (vö. Kiv 3,7). Az egyház ugyanerre a lét- és cselekvésmódra kapott meghívást. Az evangelizáló egyház elindul az emberek irányába, hirdeti az evangélium szabadító üzenetét, Isten kegyelmével gyógyítja a lélek és a test sebeit, felemeli a szegényeket és a szükségét szenvedőket.

A Szentatya április havi imaszándéka

Egyetemes: Hogy a kisebb birtokokon gazdálkodók értékes munkájukért igazságos jövedelmezéshez jussanak.

Evangelizációs: Hogy Afrika keresztényei politikai és vallási feszültségek között élve tanúságot tegyenek Jézus Krisztusban való hitükről és szeretetükről.

Április 23. Szent Adalbert püspök és vértanú

Előkelő családból származott, és a keresztségben a Woytech nevet kapta, Magdeburgban nevelkedett. 982-ben Ditmár prágai püspök szentelte pappá, és nem sokkal később utóda lett a püspöki székhelyben. Szigorú életmódjáért és hajlíthatatlan jelleméért nem sokáig túrték. 989-ben Rómába ment, majd 992-ben visszatért Magyarországon keresztül a püspöki székébe. Mivel az ellenségeskedés nem szűnt meg, 994-ben Magyarországra jött, és egy esztendő alatt tartózkodása alatt keresztelte és bérálta meg Vajkot, első királyunkat: Szent Istvánt.